

*„ Akárhonnan jövünk, akárhonnan megyünk,
a búcsú mindig bánat ,
és mindig fájnak a halk-szavú árnyak,
kisértetes csengés : talán soh' sem látlak...*

*Jöhet még egy este,
egy utolsó este, egy fekete este,
mikor váratlanul, furcsa Sors-szeszélyből
behalkulunk a véghetetlen Csendbe. „*

Wass Albert: Örök búcsúzás (részlet)

Mély fájdalommal és megrendüléssel vettük tudomásul, hogy szeretett kollégánk, Megyesi Klára 2014. augusztus 18-án tragikus hirtelenséggel elhunyt. A csendes mosolyú, higgadt bölcsességű tanárt, aki 15 éve okított-nevelt a Bethlenben, az ötleteivel és segítőkészségével kitűnő embert, akit tiszteltünk és szerettünk egy betegség ragadta el váratlanul, hirtelen és visszavonhatatlanul. Nem sétál végig többé a folyosón, nem lép be többet órára, nem halljuk többet halk szavát. Csendben távozott az élők közül. Szomorú úrt hagyott maga után, hiányzik és hiányozni fog. Szívünkben él tovább, sosem feledjük el. Szerettük Őt és megőrizzük emlékét.

*„ Nyugodtan végzem számvetésemet : gyenge erőmtől amennyire telt, megműveltem az én darabka földemet,
melyet a végzet részemre jelölt ; szántottam, vetettem, arattam, többet másnak, mint magamnak – jöhetsz,
hideg ősz : a learatott földet újra vetettem, lesz mit arasson, aki utánam következik. „*

Benedek Elek: Szeptember (részlet)

